

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200521
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:4019200521.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

12 NR-15S/106/2019

Správny súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Štefánikova trieda 69, 949 01 F., za účasti 1. MH Invest, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, právne zastúpený: JUDr. Allan Böhm, advokát so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, 2. Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava, IČO: 00 003 328, 3. SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava, IČO: 36 022 047, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OÚ-NR-OCDPK_2019/032758 zo dňa 01.07.2019, takto

rozhodol:

12 NR-15S/106/2019

I. Správny súd žalobu z a m i e t a .

II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Správny súd ďalšiemu účastníkovi konania v 1. rade p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV. Správny súd ďalším účastníkom v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

11 NR-15S/106/2019

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 28.11.2018 podal stavebník Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava (ďalej len „stavebník“) žiadosť o vydanie rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby - „Príprava strategického parku, SO 101 – účelová komunikácia, I. úsek spolu s dočasným napojením, SO 201 – Most na komunikácii, úsek I. v km 0,250 nad potokom Dobrotka, SO 202 - Podjazd pre cyklistov a SVP pod komunikáciou v 0,5 km, SO 203 – Most na komunikácii (obchvat v km 0,700 nad komunikáciou do existujúceho priemyselného parku), SO 252 - Oporné múry v 0,650 km komunikácie (obchvat) vľavo, k. ú. G., H. (ďalej len „stavby“). Zároveň požiadal o vylúčenie odkladného účinku rozhodnutia o povolení predčasného užívania stavby. Mesto Nitra vydalo dňa 21.12.2018 výzvu na doplnenie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia a rozhodnutie o prerušení konania. Dňa 13.02.2019 vydalo mesto Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 60, Nitra (ďalej len „mesto Nitra“) oznámenie o začatí kolaudačného konania k predčasnému užívaniu stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok stavby s nariadením ústneho rokovania a miestnou obhliadkou stavby, z čoho bol vypracovaný protokol č. UHA-DUal-20776/2018-008-Ing. Dáb zo dňa 05.03.2019. Mesto Nitra zaslalo Okresnému úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie listom zo dňa 14.02.2019 doklady na posúdenie stavby. Dňa 06.03.2019 vydal Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie záväzné stanovisko, v ktorom okrem iného uviedol, že predmetné stavby sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a v súlade s rozhodnutím vydaným v zisťovacom konaní č. OÚ-NR-OSZP3-2018/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, právoplatným dňa 28.12.2015.

2. Dňa 12.04.2019 vydalo mesto Nitra rozhodnutie č. UHA_DUal-20776/2018-016-Ing. Dá (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým povolilo predčasné užívanie vyššie uvedenej stavby pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok do 01.04.2021.

3. Dňa 09.05.2019 bolo mestu Nitra doručené odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu, o ktorom žalovaný rozhodol rozhodnutím č. OÚ-NR_OCDPK_2019/032758 zo dňa 01.07.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) tak, že zmenil prvostupňové rozhodnutie, keď do výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia na strane 6, do časti IV Ďalšie podmienky zapísal odstavec 2 v nasledovnom znení: Podmienky a požiadavky dotknutých orgánov, vyplývajúce z doručených stanovísk - Slovenský vodohospodársky podnik, stanovisko č. CS SVP OZ PN 1509/2019/2 zo dňa 06.03.2019. Ostatné časti prvostupňového rozhodnutia zastali nezmenené.

4. V súvislosti s námietkami žalobcu o tom, že stavebnému konaniu musí predchádzať posudzovanie vplyvov na životné prostredie týkajúce sa strategického parku ako celku žalovaný uviedol, že už v roku 2005 bola posúdená činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“ podľa zákona č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii zo dňa 13.07.2015, zo dňa 22.07.2015 a zo dňa 27.02.2017, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby „Vybudovanie strategického parku“ je vo verejnom záujme. Podľa návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii je účelom vybudovania strategického parku majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov a príprava komplexnej infraštruktúry pre vytvorenie strategickkej investície. Je nepochybné, že zámer navrhovanej činnosti „Priemyselný park Nitra - Sever“ sa zhoduje s účelom vybudovania strategického parku. Z uvedeného je zrejmé, že strategický park ako celok bol posúdený v roku 2005 ako navrhovaná činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“.

II. Žaloba

5. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Nitre dňa 01.10.2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia a žiadal, aby správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil mestu Nitra na ďalšie konanie. Žalobca súčasne s podaním správnej žaloby navrhol, aby súd uznesením priznal jeho správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“).

6. Žalobca v podanej žalobe poukazoval na to, že mesto Nitra nebol vecne príslušným správnym orgánom, keďže pri uskutočňovaní stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu,

vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja, pričom zákonom č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prešli kompetencie z obvodných úradov v sídle kraja na okresné úrady v sídle kraja. Na tomto základe bol teda v prvom stupni vecne príslušným v tomto konaní okresný úrad v sídle kraja, pokiaľ by sa jednalo o významnú investíciu; pokiaľ by sa o významnú investíciu nejednalo, v žiadnom prípade nemohlo byť vynechané územné konanie.

7. Žalobca ďalej poukázal na nezákonnosť celého procesu vydávania kolaudačného rozhodnutia s ohľadom na nenaplnenie podmienok podľa § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len „Stavebný zákon“). Žalobca poukázal na to, že v územnom pláne mesta Nitra nebol zahrnutý Strategický park, a dokonca ani žiaden iný takto rozsiahly priemyselný park, keďže Strategický park má vyše 700 ha. K vyššie uvedeným súvislostiam poukázal na to, že Územný plán obce - mesta Nitra bol schválený v roku 2003, následne boli spracované zmeny a doplnky č. 1 až 6. V aktuálne platnom územnom pláne mesta Nitra, nie je vymedzená hranica Strategického parku a v predmetných dokumentoch tiež nie je definované územie pre strategický park. Z tohto pohľadu je potom nanajvýš pochybné odvolávanie sa na § 32 ods. 2 Stavebného zákona vo vzťahu k tomu, že sa nevyžaduje územné rozhodnutie.

8. Žalobca zdôraznil, že stavba - vybudovanie strategického parku a ani žiadna príprava strategického parku nebola predmetom posudzovania v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní vplyvov na ŽP“), ktorý rešpektuje podmienky európskej smernice EIA a Aarhuského dohovoru. V tejto súvislosti žalobca poukázal na významné rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 15863/2016/B625SV/36045/GE zo dňa 01.06.2016 a na skutočnosť, že stavebnému konaniu nepredchádzalo relevantné konanie ohľadom posudzovania vplyvov na životné prostredie, konkrétne týkajúce sa Strategického parku ako celku, čím došlo k zrejmemu rozporu so zákonom o posudzovaní vplyvov na ŽP. Za tohto procesného stavu teda žiadne stavebné konanie nemôže byť legitímne vedené a niet iného procesného východiska len ako stavebné konanie zastaviť. V rámci doplnenia argumentácie poukázal na § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o investíciách“), v zmysle ktorého sa za významnú investíciu považuje aj príprava územia na realizáciu strategického parku, ak výstavbu zabezpečuje podnik so 100% majetkovou účasťou štátu. Z tohto pohľadu potom stavba „Vybudovanie strategického parku“, na ktorú sa vzťahujú osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR je významnou investíciou, a teda v zmysle platnej legislatívy sa jedná o tzv. navrhovanú činnosť, ktorá samozrejme podlieha a musí podliehať administratívne konaniu podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP.

9. Ďalej žalobca poukázal, že podal na Krajský súd v Nitre správnu žalobu zo dňa 23.02.2016 voči žalovanému - Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie vedenú pod sp. zn. 26S/3/2016, týkajúcu sa zámeru EIA v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP, a to konkrétne Automotive Nitra Project. Z tohto dôvodu nebolo možné bez pochybnosti ustáliť, či stavba, ktorá bola predmetom tohto konania, bola legitímne posúdená v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP z hľadiska vplyvov na životné prostredie. Z tohto dôvodu nemohlo byť legitímne ani toto kolaudačné konanie. Žalobca mal za to, že správny orgán bol povinný prerušiť už stavebné konanie, ako aj toto kolaudačné konanie, a to až do vyriešenia otázky týkajúcej sa zámeru EIA Automotive Nitra Project v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016.

10. Podklady, z ktorých stavebný úrad pri vydávaní rozhodnutia v kolaudačnom konaní vychádzal, konkrétne podklady týkajúce sa dopravného napojenia stavieb a hlavne vyústenia dopravy na cestu I/64 (ktorých stavieb sa má kolaudačné konanie týkať), je toto dopravné napojenie (a už vôbec nie jeho vplyvy na životné prostredie) považoval žalobca za absolútne nepreskúmateľné a nezistiteľné. Stavebný úrad má v zmysle § 66 ods. 4 písm. d/ stavebného zákona určiť aj podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby z hľadiska napojení na pozemné komunikácie, takéto konanie však nie je možné uskutočniť bez znalosti navrhovanej dopravnej situácie. Bez znalosti dopravnej situácie stavebný úrad nemôže zabezpečiť dodržanie tejto zákonnej podmienky pri daných stavbách. Úsek cesty I/64 s napojením na rýchlostnú komunikáciu R1A nebol vôbec dopravne a kapacitne riešený a vyriešený tak, aby vyhovoval plynulosti cestnej dopravy pre celý areál strategického parku ako aj areál Automotive

Nitra Project. V kontexte uvedeného žalobca poukázal na rozhodnutie ministra životného prostredia SR č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13.01.2017.

11. Záverom žalobca zotrval na už namietaných skutočnostiach z hľadiska nezákonnosti administratívneho konania na správnom orgáne prvého stupňa, konštatoval, že v tomto konaní nebola dodržaná ani hypotéza ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku, prvostupňový správny orgán s ním nekonal ako s účastníkom administratívneho konania v predmetnej veci a rovnako nebol rešpektovaný Aarhuský dohovor.

I. Vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov konania

12. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 29.06.2020, tak že žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť a súčasne predložil správne mu súdu administratívny spis.

13. Žalovaný zdôraznil, že mesto Nitra bol vecne príslušný správny orgán na vydanie prvostupňového rozhodnutia, pričom poukázal na § 3a ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a § 117 ods. 1, § 120 ods. 1 Stavebného zákona.

14. Námietku žalobcu o nedodržaní aplikácie § 32 ods. 2 stavebného konaní považoval žalovaný za právne bezvýznamnú, nakoľko táto mala smerovať voči územnému resp. stavebnému konaniu a nie voči kolaudačnému konaniu. Rovnako napojenie stavieb a vyústenie dopravy na cestu I/64 neboli riešené v tomto konaní.

15. Zákon o posudzovaní vplyvov na ŽP nepozná pojem „strategický park“, a teda nemohol byť posudzovaný strategický park ako celok. Zákon o posudzovaní vplyvov na ŽP upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov, ale nie o posudzovaní strategického parku, a preto túto žalobnú námietku žalovaný hodnotil ako nedôvodnú.

16. Pokiaľ žalobca namietal nezákonné prerušenie konania žalovaný zdôraznil, že podanie správnej žaloby nepredstavuje dôvod na prerušenie konania do doby doriešenia predbežnej otázky; žalovaný je viazaný rozhodnutiami, ktoré sú právoplatné a vykonateľné.

17. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nebol účastníkom kolaudačného konania, ale stal sa ním až na základe podaného odvolania podľa § 140c ods. 8 Stavebného zákona, to znamená v čase, keď už bolo vydané prvostupňové rozhodnutie. Žalobca tiež nijako nekonkretizoval, k akému porušeniu Aarhuského dohovoru malo zo strany žalovaného dôjsť

18. Dňa 16.09.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie ďalšieho účastníka konania MH Invest, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530 (ďalej len „MH Invest“), ktorý poukázal na to, že žalobca je oprávnený podať žalobu iba ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 178 ods. 3 SSP, a teda môže namietat iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia, žalobca odvodzuje svoje postavenie účastníka administratívneho konania z pozície zainteresovanej verejnosti a do administratívneho konania vstúpil z titulu § 140c ods. 8 Stavebného zákona až po podaní odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu. Žalobca teda nebol oprávnený podať správnu žalobu a namietat, že bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch podľa § 178 ods. 1 SSP, v žalobe rovnako nebol nijako špecifikovaný konkrétny verejný záujem v oblasti životného prostredia. Z uvedeného dôvodu MH Invest navrhol, aby súd žalobcu v súlade s § 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol alebo v súlade s § 190 SSP v celom rozsahu zamietol.

19. Ďalší účastníci konania sa k žalobe nevyjadrili.

IV. Posúdenie veci správnym súdom

20. Zákonom č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal

svoju činnosť 01.06.2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 01.06.2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. NR-15S/106/2019.

21. Uznesením č. k. 15S/106/2019-75 zo dňa 07.07.2020 Krajský súd v Nitre návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby zamietol.

22. Správny súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a na pojednávaní konanom dňa 27.09.2023 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

23. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

24. Podľa § 32 ods. 1 Stavebného zákona ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je

- a) rozhodnutie o umiestnení stavby,
- b) rozhodnutie o využití územia,
- c) rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme,
- d) rozhodnutie o stavebnej uzávere.

25. Podľa § 32 ods. 2 Stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

26. Podľa § 83 Stavebného zákona stavebný úrad môže na žiadosť stavebníka vydať časovo obmedzené povolenie na predčasné užívanie stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok, pokiaľ to nemá podstatný vplyv na užívateľnosť stavby a predčasné užívanie neohrozuje bezpečnosť a zdravie osôb. Do 15 dní po odovzdaní a prevzatí takej stavby je stavebník alebo budúci užívateľ povinný podať stavebnému úradu návrh na kolaudáciu stavby.

27. Podľa § 117 ods. 1 Stavebného zákona stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

28. Podľa § 120 ods. 1 Stavebného zákona pri stavbách letísk, stavbách v územných obvodoch letísk a stavbách leteckých pozemných zariadení, stavbách dráh a na dráhe, pri stavbách pozemných komunikácií, pri vodných stavbách a stavbách podliehajúcich integrovanému povoľovaniu a pri stavbách na povrchu, ktoré bezprostredne slúžia prevádzke banských diel a banských stavieb pod povrchom, a to ťažných vežiach, jamových budovách, strojovniach ťažných strojov a ventilátorovniach a pri stavbách skladov výbušnín vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu s výnimkou právomoci vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia orgány vykonávajúce štátnu správu na uvedených úsekoch podľa osobitných predpisov (ďalej len „špeciálne stavebné úrady“).

29. Podľa § 140c ods. 8 Stavebného zákona proti územnému rozhodnutiu o umiestnení stavby, územnému rozhodnutiu o využití územia, stavebnému povoleniu a kolaudačnému rozhodnutiu, ktorému predchádzalo konanie podľa osobitného predpisu, má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 140c ods. 8 Stavebného zákona podaním odvolania podľa odseku 8 sa ten, kto ho podal, stáva účastníkom konania.

31. Správny súd z administratívneho spisu zistil, že pre stavby bolo mestom Nitra vydané stavebné povolenie č.j. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá zo dňa 04.11.2016, právoplatné dňa 30.01.2017 (ďalej len „stavebné povolenie“).

32. Na základe žiadosti stavebníka vydalo mesto Nitra prvostupňové rozhodnutie, ktorým povolilo časovo obmedzené predčasné užívanie časti stavby aj pred odovzdaním a prevzatím všetkých dodávok do 01.04.2021. V súlade s § 3a ods. 4, 5 cestného zákona v spojení § 120 Stavebného zákona (stavba pozemných komunikácií) bol príslušným orgánom špeciálny stavebný úrad - mesto Nitra. Mesto Nitra na základe výsledkov obhliadky skonštatovalo, že stavby boli realizované v rozsahu, ako bolo uvedené v žiadosti o predčasné užívanie stavby a podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní s nepodstatnými zmenami stavby, ktoré boli zakreslené v projektovej dokumentácii skutočného vyhotovenia stavby, a ktoré boli v konaní o predčasnom užívaní časti stavby v súlade s § 81 ods. 4 Stavebného zákona prejednané. K vecnej príslušnosti obce ako špeciálneho stavebného úradu sa vyjadril aj Najvyšší správny súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 6Svk/1/2021 zo dňa 27.04.2022. Z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil správny súd námietku žalobcu týkajúcu sa vecnej príslušnosti prvostupňového orgánu verejnej správy za nedôvodnú.

33. Správny súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že celý proces vydávania kolaudačného rozhodnutia bol nezákonný a to s ohľadom na nenaplnenie podmienok uvedených v § 32 ods. 2 Stavebného zákona, to znamená z dôvodu absencie územného rozhodnutia. Správny súd uvádza, že argument žalobcu o nezákonnosti konania z dôvodu absencie územného rozhodnutia nemá oporu v Stavebnom zákone. § 32 ods. 2 Stavebného zákona upravuje proces územného konania, ktoré za splnenia určených zákonných ustanovení predchádza stavebnému rozhodnutiu, a ktorého výsledkom je vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby, rozhodnutie o využití územia, rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme, alebo rozhodnutia o stavebnej uzávere. Z uvedeného vyplýva, že predmetom kolaudačného konania, ani konania o dočasnom užívaní stavieb, nemôžu byť skutočnosti posudzované v územnom konaní. Stavby, ktoré sú predmetom posudzovania v kolaudačnom konaní boli realizované na základe stavebného povolenia vydaného v stavebnom konaní, kde otázka absencie územného rozhodnutia už bola právoplatne vyriešená, a preto sa súd stotožnil s argumentom žalovaného, že akúkoľvek námietku týkajúcu sa absencie územného rozhodnutia si žalobca mohol uplatniť v stavebnom konaní, resp. územnom konaní.

34. Pre úplnosť však správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho správneho súdu SR vyjadrený v rozsudku sp. zn. 10Sžk/20/2021 zo dňa 17.02.2023 k totožnej žalobnej námietke žalobcu: „(39) ... V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona o investíciách), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností. (40) V danom prípade osvedčenie o významnej investícii na umiestnenie strategického parku vyplývalo z osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 20801/2015-1000-33509 z 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 z 22.07.2015 vydaných pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest s.r.o. (navyše bolo vydané aj osvedčenie č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14.01.2016 pre spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. pre vybudovanie stavby automobilového projektu v rámci strategického parku). Tieto považuje kasačný súd na účely splnenia prvej podmienky § 32 ods. 2 stavebného zákona za dostatočné, pretože v prejednávanej veci kolaudované stavby sa takisto nachádzajú na území strategického parku, a sú súčasťou prípravy objektov v rámci územia strategického parku, hoci ich aj realizuje ako stavebník spoločnosť Jaguar Land Rover s.r.o. avšak opäť len v rámci územia strategického parku. Kasačný súd je teda v zhode s názorom žalovaného i krajského súdu v tom, že umiestnenie kolaudovaných stavieb spadalo pod rozsah ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože priestorovo i z hľadiska účelu ich umiestnenia na nich dopadá výnimka z potreby územného rozhodnutia vyplývajúca z citovaných osvedčení o významnej investícii.“

35. Súd zdôrazňuje a dáva žalobcovi do pozornosti, že predmetom kolaudačného konania je zo strany príslušného stavebného úradu skúmanie najmä toho, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej príslušný stavebný úrad skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení. Predmetom kolaudačného konania v žiadnom prípade nemá byť opätovne posudzovanie splnenia podmienok pre vydanie samotného stavebného povolenia.

36. Splnená bola rovnako ďalšia zákonná podmienka § 32 ods. 2 Stavebného zákona, ktorú namietal žalobca, pretože umiestnenie výstavby strategického parku nebolo v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, keďže vyplývalo z územného plánu mesta (bez potreby vypracovania územného plánu zóny pre priestorovo funkčný celok Drážovce), ktorý bol schválený Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5. Samotná skutočnosť, že v územnom pláne sú príslušné lokality označené s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a nie „strategický park“ je bez právneho významu, keďže územný plán bol v danom rozsahu prijatý skôr, než bol termín „strategický park“ normatívne zavedený (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/19/2021 z 29.09.2022). Súd v tejto súvislosti poukazuje na rovnaké právne posúdenie predmetnej otázky aj v rozhodnutiach Najvyššieho správneho súdu SR vrátane rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022 (bod 50 odôvodnenia), ktorý prešiel aj testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 zo 17.08.2022. Totožný právny záver Najvyššieho správneho súdu SR i keď k iným stavbám je obsiahnutý aj v rozsudku sp.zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 (bod 49 odôvodnenia) a rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021 (bod 34 odôvodnenia).

37. Správny súd aj námietku žalobcu spočívajúcu v tvrdení, že vybudovanie strategického parku a ani žiadna príprava Strategického parku nebola predmetom posudzovania v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP, posúdil ako nedôvodnú. Žalobca namietal, že stavebnému konaniu nepredchádzalo zisťovacie konanie ani konanie o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Správny súd na tomto mieste opakovane ako v bode 33. tohto rozsudku poukazuje na tú skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím bolo stavebníkovi vydané rozhodnutie o časovo obmedzenom predčasnom užívaní časti stavby aj pred odovzdaním všetkých dodávok do 01.04.2021, ktorá bola realizovaná na základe právoplatného stavebného povolenia. Otázka, či malo alebo nemalo prebehnúť zisťovacie konanie v rámci strategického parku je preto na účel preskúmavania zákonnosti rozhodnutia žalovaného v danom prípade (rozhodovanie o vydaní súhlasu na dočasné užívanie stavby) právne irelevantná. Predmetom tohto súdneho konania, ako už uviedol súd vyššie, nemôže byť posudzovanie priebehu stavebného konania a vydanie stavebného povolenia. V súvislosti s touto námietkou správny súd uvádza, že pred stavebným konaním v predmetnej veci sa uskutočnilo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu, po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP (navrhovaná činnosť rieši výstavbu nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 ks vozidiel ročne). Súčasťou investície je aj vybudovanie potrebného množstva parkovacích miest a dopravných prípojok do výrobného areálu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2015.

38. Správne mu súdu sú z vlastnej činnosti známe viaceré rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR vydané v obdobných veciach, v ktorých žalobca uplatňoval totožný sťažostný bod, pričom zo strany kasačného súdu bol konštatovaný rovnaký právny záver. Napríklad v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo 16.02.2022 podľa ktorého: „46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP, najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy. 47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena

činnosti budú posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“.

39. Najvyšší súd SR rovnako aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.02.2022 uviedol, že „50. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek verejných vodovodov a verejných kanalizácií, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.“ Obdobný záver kasačného súdu vyplýva aj z jeho rozsudku sp. zn. 1Sžk/38/2020 z 24.09.2021 (bod 53 odôvodnenia).

40. Správny súd uvádza, že vyššie uvedené závery kasačného súdu sa plne vzťahujú aj na prejednávanú vec, kedy sa námietky sťažovateľa rovnako netýkali zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového rozhodnutia v konaní o vydaní súhlasu na predčasné užívanie stavieb, a preto jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Námietky, ktoré sa týkali územného konania, stavebného konania či konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, nemajú v kolaudačnom konaní, s prihliadnutím na predmet kolaudačného konania, právnu relevanciu. Jedná sa o samostatné druhy konaní, ukončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé samostatného súdneho prieskumu, a preto je prieskum skôr vydaných rozhodnutí, ktoré sú pre správny orgán záväzné, vylúčený s poukazom na § 27 ods. 1 SSP.

41. Pokiaľ žalobca namietal, že administratívne konanie malo byť prerušené do skončenia súdneho konania na vedeného Krajskom súde v Nitre o správnej žalobe žalobcu zo dňa 23.02.2016 vedenú pod sp zn. 26S/3/2016, ako konania o predbežnej otázke, správny súd poukazuje, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/3/2016 z 01.07.2021 bola žaloba žalobcu zamietnutá. Uvedené znamená, že napadnuté rozhodnutie týkajúce sa zámeru EIA v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány, ako i pre správny súd v súlade s § 135 ods. 1 SSP. Aj v prípade, ak by predmetné súdne konanie nebolo ukončené, podanie správnej žaloby nemá vplyv na právoplatnosť napadnutého rozhodnutia.

42. Za nedôvodnú považoval správny súd aj námietku týkajúcu sa dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64, napojenia na rýchlостnú komunikáciu R1A, keď námietky žalobcu v tejto časti považoval za všeobecné, z ktorých nebolo možné zistiť, akým spôsobom by riešenie dopravnej situácie malo mať negatívny vplyv na životné prostredie. Navyše, riešenie napojenia úseku cesty I/64 na rýchlостnú komunikáciu R1A nebolo predmetom stavebného konania, ani žalobou napadnutého rozhodnutia.

43. Rovnako sa správny súd nestotožnil s namietaným porušením § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keďže žalobca v postavení zainteresovanej verejnosti nemal postavenie účastníka kolaudačného konania, ale stal sa ním až podaním odvolania v zmysle § 140c ods. 8 a ods. 10 Stavebného zákona, v zmysle ktorého má právo podať odvolanie aj ten, kto nebol účastníkom konania, ale len v rozsahu, v akom sa namieta nesúlad povolenia s obsahom rozhodnutia podľa zákona o posudzovaní vplyvov na ŽP. Žalobca sa tak stal účastníkom konania až podaním odvolania, s ktorým sa žalovaný riadne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí, keď odvolacie námietky žalobcu zamietol.

44. Súd rovnako vyhodnotil aj žalobnú námietku týkajúcu sa porušenia Aarhuského dohovoru, keď po preštudovaní administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov bol rešpektovaný zmysel a cieľ Aarhuského dohovoru; žalovaný postupoval v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania ako aj so žalobcom, ktorému dal možnosť realizovať svoje práva

ako dotknutej verejnosti a uplatňovať svoje nároky, čo bolo naplnené samotným prejednaním odvolania žalobcu.

45. Žalobca v podanej správnej žalobe neuviedol žiadnu konkrétnu námietku, ktorá by smerovala voči napadnutému rozhodnutiu, ale iba vo všeobecnosti zopakoval svoje výhrady voči stavebnému konaniu, ktorého priebeh však nie je a ani nemôže byť predmetom tohto súdneho preskúmania.

46. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, preto žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

47. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

48. Správny súd priznal ďalšiemu účastníkovi v 1./ rade podľa § 169 SSP voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, keď dospel k záveru, že tieto trovy im vznikli v súvislosti s plnením povinností uložených súdom (vyjadrenie k žalobe). Otázka posudzovania, či je výzva na vyjadrenie sa k správnej žalobe uložením povinnosti účastníkovi správnym súdom, alebo nejde o povinnosť, nie je v správnom súdnictve dosiaľ jednoznačne ustálená. Pri určení práva na náhradu trov konania súd posúdil viaceré hľadiská, a to samotnú formuláciu výzvy na vyjadrenie, možnosť požiadať o vytyčenie pojednávania, účelnosť a obsah vyjadrenia ďalšieho účastníka.

49. Vo výzve zo dňa 20.07.2020 súd uviedol: „ ...Vám (súd) v prílohe zasiela žalobu zo dňa 26.09.2019 a vyzýva Vás, aby ste sa vyjadrili k žalobe v lehote 60 dní odo dňa doručenia tejto výzvy s tým, že ak tak neurobíte, správny súd môže konať ďalej a najneskôr vo vyjadrení k žalobe môžete požiadať, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie.“ Z takto formulovanej výzvy (ak tak neurobíte, súd môže konať ďalej) mohol ďalší účastník konania vyvodiť záver, že odignorovaním takejto výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, stratí možnosť akokoľvek ovplyvniť výsledok súdneho konania, na ktorého výsledku má nepochybne právny záujem, nakoľko môže zasiahnuť i do jeho práv a právom chránených záujmov. Takýto záver teda môže viesť k vyvodeniu určitej nutnosti/povinnosti sa k danej výzve vyjadriť, pod hrozbou straty možnosti zasiahnuť do konania a predniesť relevantné argumenty v prospech strany, ktorá háji rovnaké záujmy ako ďalší účastník konania a taktiež k možnosti požiadať súd o nariadenie pojednávania vo veci. Akokoľvek sa toto môže javiť ako právo ďalšieho účastníka konania, ktoré mu vyplýva zo samotného SSP, nereagovanie na výzvu je jednoznačne spojené so stratou možnosti vyjadriť sa k veci a požiadať o nariadenie pojednávania. Je dôležité uviesť, že súd v uvedenom prípade neprihliadol iba na formuláciu samotnej výzvy, ale aj na obsah samotného vyjadrenia k žalobe, v ktorom ďalší účastník konania uviedol jasnú, účelnú a kvalifikovanú argumentáciu k jednotlivým bodom žaloby. V súvislosti s účasťou právneho zástupcu ďalšieho účastníka konania na pojednávaní konanom dňa 27.09.2023 súd pristúpil k aplikácii poslednej vety § 169 SSP, nakoľko vzhľadom na uvedené dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie práva na náhradu trov konania. Ďalší účastník konania v 1. rade na nariadenom pojednávaní, na ktorého nariadení trval, rovnako kvalifikovane predniesol svoju argumentáciu k podanej žalobe vrátane dôvodov podporujúcich závery o zákonnosti a správnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, poukázal a predložil aktuálnu judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR, pričom samotný žalovaný svoju účasť na pojednávaní ospravedlnil.

50. Správny súd podľa § 169 SSP nepriznal náhradu trov konania ďalším účastníkom v 2. a 3. rade, ktorí v konaní ostali nečinní, a teda v konaní im žiadne trovy nevznikli.

51. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).